



Ratavuo! svareīgū Izglābt svarīgāko

Piektdien Ludzas Lielā ezera krastā izrāde 85 aicināja padomāt, kas mums katram šodien ir vai varētu būt tik nozīmīgs, lai to glābtu.

Tie bija seši aizkustinoši stāsti. Lauris lasīja ugunsdzēsēja-glābēja stāstu, Ilga – Marikas stāstu par Dziesmuvētkiem kopā ar mazo meitiņu, Vanda – par vērtībām, kas pēkšņi atnāk un tikpat ātri aiziet, Sandra lasīja par ukrainietes Nadjas ceļu no Mariupoles uz Latviju, Laura – par vecmāmiņu, bet par lielo Ludzas ugunsgrēku stāstīja Ludzas katoļu draudzes prāvests Jēkabs Doļa.

Ludzas lielais ugunsgrēks 1938. gada 11. jūnijā ir postošākā zināmā ugunsnelaime Latvijā. Toreiz nodega 371 ēka. Liesmas iznīcināja gan dzīvojamās mājas, gan 118 veikalus jeb 80 % Ludzas tirdzniecības vietu. Dega darbnīcas un ebreju sīkuzņēmumi, uzliesmoja un kā milzīgs sārts nodega arī katoļu baznīca. Bez jumta uz galvas palika gandrīz puse no 5600 pilsētas iedzīvotājiem.

Visticamāk, ugunsnelaime sākās tipogrāfijā. Saimnieka kalpone bija gludinājusi veļu ar ogļu gludekli, iznestās ogles atstājusi pagalmā bez uzraudzības, bet stiprs vējš uznesa dzirksteles tipogrāfijas bēniņos, kur glabājās daudz papīra.

Ugunsgrēks izplatījās neticamā ātrumā, negantais vējš liesmas strauji dzina uz priekšu, uguns virpuli un dūmus redzēja pat 18 kilometru attālumā. Akas ātri izsmēla sausas, ļaudis no rokas rokā padeva spaiņus ar ūdeni no Ludzas ezera. Karstums bija tāds, ka cilvēki brida ezerā līdz kaklam, uz pleciem turot bērnus un vērtīgas lietas, lai izturētu. Ludzas policijas un nodokļu inspekcijas sarēķinātie zaudējumi pārsniedza 3,7 miljonus latu. Vairums ēku nebija apdrošinātas, tamdēļ simtiem ludzāniešu palikuši par ubagiem. Cietušo atbalstam izveidoja fondu, Romas pāvests atsūtīja cietušajiem piecus tūkstošus latu.

Kopš tā laika pagājuši 85 gadi, un redzam, kāda Ludza ir šodien.

Meitine ī ievēna

Meitene un ievēna



Vakar, klausoties izrādes stāstus, domāju: un kāds izglābšanas stāsts ir mans?

Pirms gadiem 15, kad nesen bija piedzimis mans vidējais dēls, mamma tā kā pusčukstus stāstīja, ka visai tuvai un dikti klusai radu meitenei, vidusskolniecei, arī piedzimis bērniņš. Meitene grūtniecību bija prasmīgi slēpusi, un viņas mamma esot tādā šokā par negaidīto mazbērnu, ka izlemts no jaundzimušās meitenītes atteikties. Tobrīd klausījos un man tirpa rokas. Ko!? Radi savā starpā saucuktas, bet neviens nemēģina neko darīt? Piezvani meitenes mammai. Sākumā nerunājām, tikai raudājām – abas, katra savā sarunas galā. Viņa teica – bet mums nekā nav! Es teicu – viss būs, tikai neatstāji bērniņu! Toreiz bija portāls *calis.lv*, kura forumos aktīvi darbojos. Izstāstīju savu stāstu, un svešas sievietes saziņoja pilnīgi visu, ko vajag bērnam un mammai līdz vismaz gada vecumam, un mamma ar mazo meitiņu pārbrauca mājās. Labi saprotu – ne jau mantas bija tas, kas izmainīja aplamo domu ceļu. Drīzāk tā bija sajūta, ka viņas nav vienas, ka savējie ir tept.

Un vēl viens stāsts. Gar manām lauku mājām tepat Latgalē, Lazdukalna pagasta Mastarīgā, iet ceļš. Bijām mazas meitenes, kad mamma mums abām ar mūsu teicu – iesim glābt ievēnu! Ceļmalas kārklu pudurī viņa bija pamanījusi ievu, un mēs ar zāģīšiem un cirvīšiem devāmies to glābt. Man ir spilgta atmiņa, es jau redzēju, kā ieva augs un pēc gadiem balti ziedēs, tāpēc tos stulbos kārkļus zāģēju vēl enerģiskāk. Tad mamma teica: “Kas te tik jocīgi smaržo?” Es biju nozāģējusi nevis kārkļu, bet mūsu glābjamo ievēnu. Neviena neko neteica, paņēmām savus zāģus un cirvjus, un gājām mājās.

Lolita

Dienas rīts

Ko darīsim rīt?

Sestdiena, 15. jūlijs

8.00-9.00 Mosties ar smaidu

9.00-9.35 Brokastis

9.40-10.00 Tautas skaitīšana, Rīta TV

10.10-12.45 Rīta ievirzes

13.00-13.50 Pusdienas

14.00-16.30 Pēcpusdienas ievirzes, gatavošanās tirdziņam

16.30 Izstāde un tirdziņš pie Pilsētas vidusskolas

17.50 Dziedāšanas ievirzes meditatīvais koncerts *Dziedāšana baznīcā* Ludzas katoļu baznīcā

19.00-19.45 Vakariņas

20.00-22.00 Noslēguma koncerts

22.00 Vakara dziesma, pasaciņa

23.00... – Nīkšana, Danči

Laiques istabiņa

Ludzas 3x3 saietā ir īpašā ievirze bērniem no 0-3 gadiem ar vecākiem – Laiques bloda. Par šo ievirzi esmu pateicīga gan Inesei Grīnvaldei, kas ir tās vadītāja, gan arī Ludzas 3x3 mammai Jolantai. Šī ir nodarbība pieaugušajiem ar bērniem, kur galvenā doma ir meklēt atbildes uz jautājumu, kas ir laimīgs un apmierināts vecāks. Nodarbību gaitā ar noteiktiem vingrinājumiem caur sarunām un pieredzes stāstiem atklājam aktuālos vecāku jautājumus un viens otru iedrošinām, atbalstām meklēt risinājumus, kas piemēroti tieši mums katram individuāli. Laiques istabiņas centrā ir īpaša silto graudu terapijas kaste, kurā papildus smeļamies siltumu un mieru, bērni spēlējas.

Lelde

Rīt no 17.00 līdz 17.45 bērni, kuri grib papeldēties graudos, aicināti uz Laiques blodu ievirzes telpā 1. stāvā aiz ēdnīcas. Ierašanās kopā ar vecākiem.

! Saieta ciemiņiem obligāti jāreģistrējas Info centrā, lai saņemtu vārda karti. Par maksu varēs doties arī kopīgās ēdienreizēs.

Sveicam!

Šodien, 14. jūlijā, dzimšanas dienu svin **Gita Adamane** un **Daina Kuple**.

Rīt, 15. jūlijā, dzimšanas dienu svinēs **Nils Ulass**, bet vārdadienu svinēs **Egija Krūmiņa** un **Henriks Rokpelnis**.

Tautys mūdynuotuojs

Tautas admodinātājs

Ceturtdien Tautas namā jau bija sapulcējies brangs interesentu loks, kas vēlējās noklausīties arhitekta Pētera Blūma aizraujošo stāstījumu par latvieti, kas daudz izdarījis ne tikai savā labā, būdams pirmais turīgais latvietis 18. gadsimtā, bet arī domājis par citiem, piemēram, izveidojis Zāļu dienas un Jāņu svinēšanas tradīciju Rīgā. Stāsts ir par Jāni Šteinhaueru.

Filma *Šteinhauers un Blūms*, kas bija redzama uz lielā ekrāna Tautas namā, ir stāsts par divu pārdaugaviešu, arhitekta Pētera Blūma un 18. gadsimta uzņēmēja, politiķa, sabiedriskā darbinieka, hernhūtieša ceļiem, varētu teikt, vienam pie otra. Lielākais un svarīgākais jautājums, par ko filma liek aizdomāties ikvienam, vai un kā tas sanācis, ka patiesais latviešu tautas admodinātājs, kas domāja par ļaudīm, kuri tolaik runājuši vienā valodā, bet kuriem līdz nācījas un savas valsts izveidei vēl bija vairāki gadsimti ejami, ir palicis bez pieminekļa, bez slavas, bez pietiekamas zināšanas par viņa devumu?



“Tas bija triju gadu kopdarbs, ko filmējām gan ASV, gan Vācijā, Polijā, Zviedrijā u.c.,” pieredzē dalījās Pēteris Blūms. 2020. gada 30. janvārī Jānim Šteinhaueram apritēja 315 gadu. Pēteris Blūms viņa kapavietu Mārtiņa kapos atrada pirms 40 gadiem, iedvesmojies no tolaik vēl reti kuram zināmajiem Johana Kristofa Broces Pārdaugavas vietu zīmējumiem. Filmā tās režisoram Ilgonim Lindem izdevies Broces zīmējumus parādīt tik dzīvus, kādus tos vēl neviens nav redzējis, šķiet, tūlīt šie 18. gadsimta līgotāji sāks dziedāt.

Īpašais pārsteigums trīsreiztrīsniekiem bija Jāņa Šteinhauera pēcteča – Brazīlijas vācieša – viesošanās Ludzas 3x3.

Tina

Duovona parka muorkam

Dāvana parka dīķim

Piektdien Ludzas parka dīķis saņēma īpašu dāvanu: 15 litrus zaļālgū – mikroalgū *hlorella vulgaris*.



Hlorellu ražotājs Raivis Apsītis, satikdamies ar Ludzas novada domes priekšsēdētāju Edgaru Mekšu, ātri vien atrada vietu, kurā ūdenstilpē ieliet zaļālgū – tam tika izvēlēts parka dīķis ar tiltiņu, kam tuvumā kāzu dienā jaunlaulātie pieslēdz savu mīlestības atslēgu. Ludza ir pirmā pilsēta, kas saņem tik unikālu dāvinājumu, bet Raivis ir aizrautības un ideju pilns: viņš plāno, ka agri vai vēl sākās ražot hlorellas ne tikai ūdenstilpēm, bet arī lietošanai uzturā.

Pasākums Ludzas parkā izvēršās pamatīgā notikumā. Vispirms Ansis un Raivis atrada visskaistāko spaini un

krūzi košajām zaļālgēm. Turklāt pirms liešanas dīķī tās tika spēcīnātas ar aplī sastājušos saieta dalībnieku zūmēšana un draudzīgiem uzmundrinājumiem: “Alģe, audz!” Tad katrs, kas vēlējās, ar slaidu loku pa krūzei vien lēja alģes dīķī, kamēr visi 15 litri Tarhuna krāsas šķidruma bija ūdenī.

Hlorella palielina ūdens caurspīdīgumu, samazina ūdens piesārņojumu ar patogēniem mikroorganismiem, kopumā uzlabojas dīķa ūdens bioķīmiskie rādītāji. Hlorellas pirmais efekts redzams jau pēc nedēļas. Brauksim skatīties!

Lolita

Saieta ģimenes



Kā nīkt un dancot ar maziem bērniem? Ja šovakar Daudzinājumā redzēsi divus latgaliešu tautastērpos posušos trīs bērnu vecākus, neuztver visu tik burtiski – viņi nav no Latgales, bet gan Sēlijas. Džeina un Jānis Dzintie ar Liepu (6), Jumi (4) un Audri (2) ir otrreiz atbraukuši uz 3x3 no Viesītes. “Man ir Zvirgzdenes tautastērps, jo iepatikās šī tērpa galvasauts – biju nolēmusi, ka izvēlēšos tādu, kam visskaitākais sievas lakats vai cepure,” stāsta Džeina. Jānim savukārt ir Šķilbēnu goda apģērbs.

Dzimto ģimene noteikti ir pamanīta Ludzas 3x3 ar savu prasmi nīkt līdz pat Zaglim, nepārkāpjot bērnu tiesības, proti, pat ar trijiem bērniem pirmsskolas vecumā viņiem dancot un nīkt nav problēma! “Mēs palūdzām matračus, kur tautas namā noliekam aizmigušos bērnus,” stāsta Jānis. Te gan viņš arī piebilst: ja esi mazu bērnu vecāks un vēlies nīkt, jāsāk gatavoties jau laikus – jāizplāno un jāsatavojas. Piemēram, loģistikas plānā ietilpst, ka jābrauc uz dančiem ar automašīnu, jāpaņem līdzī sedziņas un jāizlemj, kurš stūrēs.

Jānis atzīst, ka Ludzā viņam ir ilgtērmiņa nīkšanas ievirze: “No rītiem sāku Laimes blodā. Paldies mammām, kas turp aizsūtījušas vēl dažus tētus! Turpinu Alus ievirzē. Abas ir līdzīga stila ievirzes – tur noris mierīgas sarunas.” Tikmēr Džeina dodas šūt, izšūt un vīt ziedu vainagus pie Līgas Reiteres. Kāpēc Dzimto saime ir Ludzā, nevis Preiļos? “Nu tas taču eksotiskāk – Preiļi turpat pie mājām!”

Sapņo kopš pirmā Latvijas 3x3 saieta. Zanda un Māris Liepaskalni no Ogres šeit ir kopā ar dēlu Matīsu (6) un krustmeitu Undīni (9). “Man ir četri krustbērni. Saprotot, ka veselū nedēļu ar mani kopā būtu ar mieru dzīvot jaunākā krustmeita, viņu arī paņēmu līdzi,” stāsta Zanda. Liepaskalni 3x3 ir pirmo reizi, bet par saietiem bija dzirdējuši gana daudz. Zanda strādā Ikšķiles Brīvajā skolā, kur daudzi administrācijas darbinieki ir rūdīti trīsreiztrīsnieki: “Esmu vērojusi, kā strādā darba grupa, gatavojoties saietam, klausījusies, kā visu gadu gaida vasaru, lai brauktu uz 3x3.”

Zandai arī kāds personisks stāsts: “Tas bija 1990. gadā, kad Madliena bija pirmais 3x3 saiets. Vācijas tante paņēma uz to līdzī manu māsu un māšīcu, bet es paliku mājās. Kad viņas atgriezās, dabūju tikai dzirdēt visus spilgtos iespaidus.” Beidzot Zandas bērnības sapnis īstenojies. Viņa uz 3x3 atvedusi arī vīru, kurš atzīst, ka bija kļuvis par nepatriotu. “Gribēju pat doties projām no Latvijas, tāpēc sapratu, ka man nepieciešams kaut kas, lai atgūtu savu patriotismu un aizdzītu domas par prombraukšanu.”

Uz savu pirmo 3x3 Daudzinājumu Māris ar Zandu tērpsies linu tērpos. “Tradīcijas esam piedzīvojuši Ikšķiles Brīvās skolas gadskārtu pasākumos. Tas ir foršs kopā būšanas laiks.”



Gribētu redzēt, kā šajā vidē izaug bērni. Zane, Rota (4) un Ralfs (6) Ozoliņi māsas dzimšanas dienu svinēja vilcienā Rīga-Zilupe, ar ko šurp ieradās no Rīgas. Savulaik Zane bijusi saieta 2x2 ievirzes vadītāja, bet 3x3 pirmo reizi bija Mālpilī, TV komandā pie Dīva Reiznieka. Zane ir Tautas tērpu ievirzes vadītāja, jo ar līdzīgu nosaukumu *Uzvelc tautastērpu* televīzijā pirms vairākiem gadiem veidoja raidījumu ciklu. “Šī ir ievirze man. Savulaik impulsīvi nopirku brunčus, bet ar laiku sapratu, ka tādu tautastērpu sev negribēšu,” savu pieredzi stāsta Zane. “Esmu sajutusi, ka jāiet dzimtas vēstures ceļš – mana vecmamma ir no Viļakas, kas agrāk bija Abrenes apriņķī. Kā parādīja viena no mūsu lektorēm, Iveta no Baltinavas, Viļakā ir pieci dažādi brunču raksti, nevis tikai viens kā tautastērpu grāmatā.” Katru dienu ievirzē viesojas kāds speciālists un stāsta par tautastērpiem, piemēram, šodien – par arheoloģisko tautastērpu atradumiem un aktualitātēm.

Savukārt, kad Mālpilī viņa čakli strādāja, nolēma, ka būs šeit jāatgriežas baudīt, kad bērni paaugsies. Pa ziemu intensīvā darba nogurums aizmirsās, un Zane piekrita uz Ludzu braukt viena ar abiem bērniem. “Forša ideja, ka esam Latgalē, un katrs varam izkāpt no sava burbuļa – bijām ekskursijā Zilupē pie zirgiem, kur bērniem, protams, ļoti patika, bet man laikam nācās pārkāpt pāri savam rīdzinieces skatījumam – diez vai šādu objektu liktu tūrisma katalogā.”

Zane priecājas, kad redz, ka viņas puika plāpā ar *atslēgtanti*, un viņai sakāpj kamols kaklā, kad mana mazo meitu dziedam līdz galda dziesmu. “Mans puika parasti ne dzied, ne dejo, bet te uzsūc visu un iegaumējis visām dziesmām vārdus! Protams, gribētos, lai esam šeit visa ģimene, jo tā ir fantastiska vērtība – būt visiem kopā un pieredzēt, ka šajā vidē uzaug bērni.”

Tina

Sprauns i spaitojūšs školuo tuojš Energisks un starjošs skolotājs

Stabuļu un peterņu ievirzi Ludzas 3x3 saietā vada Saļimons Kīpluks.

Eistynu meistaruradz na piec vordra, a dorba – ateimūt iz Saļimona ievirzi, kur vysi daliniki ceiteigi ceinejuos ar na tik vīnkurošū peterņu peišonys procesu, vaicoju meistaram, bez jau radzamu dorba procesa, kaidys stabuleitis te tūp? A jis par reizi kuorkla stibeni rūkā i suoc ruodeit procesu – kas juoizmiercej, kaidys bīzuma kuorklam juobyut, zyna stuosteit, ka ganenim iudiņa leidzi nabejs, jī pašpluovušs viersā i ar naža kūka spolu dauziejušs pa kuorkla stibeni i skaitiejušs: Atlec, atlec, stabuleite, vylkam kauleņš, man mizeņa; atlec, atlec stabuleite, vylkam kauleņš, man mizeņa. Sok, vylks aiz kolna klausuos, deļ tuo ka ganeni taisieja stabuleitis, kab vylku atbaideitu.

Saļimons ir meistars daudzās jomās – prot pats *izept* ķieģeļus, uzmūrēt krāsni, taisīt grābekļus un izdarīt principā visu, ko viņam parāda, kā jādara. Meistars teic, ka viņa mūžs viņam ielikts kopā ar vārdu – abi krustvecāki esot gribējuši, lai krustdēlam ir kāda gurdā un viedā vārds, un, kā smeļ pats meistars, savu vārdu viņš dzīves laikā ir attaisnojis.

Kad jautāju, ko darījis visu savu raženo mūžu, Saļimons stāsta, kā māsa viņu pēc septiņgadīgās skolas pabeigšanas sūtījusi uz Rēzekni par skolotāju mācīties. Pats neesot gribējis un eksāmenos izkritis, nācis priecīgs mājās caur Ančupānu mežu, ēzdams ogas. Māte tobrīd tieši linus plēsusi. Kad māte uzzinājusi, ka par skolotāju mācīties dēls tomēr nav ticis, kā ticīga sieviete ļoti nopriecājusies: “Vai, cik labi!

Salimona praktiskais padoms:

Galvenais būt par sevi pārliecinātam, tad vairāk kā puse darba ir paveikta. Ja tu zini, ka tu vari, izdarīsi un jāizdara. Citas izvēles nav.



Latviešu – latgaliešu vārdnīca

Abave (abāvi), kadaki – apavi
Abskust (apskust) – nomizot
Bezkuodūšona – nesavtība
Bīzmynai – papildnam
Bugacs – spēkavīrs
Cykuortejs – sens
Cjamcaļamca (tjamcaļamca) – tūļa
Čapāslys (čapasls, čapasts) – smieklīgs, nenopietns cilvēks
Dailinīks – mākslinieks
Šaļts – mirklis
Yuzeņs – Ūsiņš

Skolotājiem taču jāstāsta citiem, ka Dieva nav...”

Pēc tam tika absolvēta Dricānu vidusskola, un atkal māsa klāt – jāiet uz Daugavpils pedagogisko institūtu. Tas bijis laiks pēc kara, neesot bijis pat kārtīgu drēbju. Māsa atlocījusi savas vestes apaļos stūrus, kādus tolaik nēsāja sievietes, iztaisoja, lai izskatās pēc zēna jaciņas. Saļimons devies kārtot eksāmenus un – ticis. Pēc pirmā eksāmena esot noplīsusi arī kurpes zole – meistars turpat netālu saimniecības veikālā dabūjis nagliņas, ar akmeni sasitis tās zolē un turpinājis kārtot eksāmenus. Vairāk nekā 40 sava mūža gadus nostrādājis Ciblas skolā par fizikas, matemātikas un rasēšanas skolotāju.

4 personīgi jautājumi

1. Kas pirmais ienāk prātā, dzirdot vārdu Latgale?

Pilnīgi noteikti – latgaliešu valoda un pašu latgaliešu viesmīlība un sirsnība. Jo te jebkurā mājā, kur ienāksi, vai tu būtu ciemiņš vai garāmgājējs, nav tādu cilvēku, kas tevi nepacienās un nepiedāvās naktsmājas. Varbūt viens no simts. Un vēl – darba mīlestība.

2. Kura vieta Latgalē noteikti jāredz?

Aglona. Mana mamma agrāk gāja kājām, toreiz svētkoļojumu tā nepopularizēja. Gāja uz turieni un gāja atpakaļ kājām. Tā atklājas pilnīgi cita cilvēka garīgā pasaule. Tur tiešām svētlaimību var izjust.

3. Kāda dziesma noteikti jāiemācās?

Zīdi, zīdi rudzu vuorpa, jo tā ir saistīta ar zemes auglību, ar cilvēka prasmēm – juotaisa kliets. Cilvēkam ir jābūt prasmēm darināt visu, kas vajadzīgs. Man arī jau no bērnības tāda daba – ja ieraugu kādu kaut ko darām, man arī vajag pamēģināt.

4. Kura grāmata būtu noteikti jāizlasa?

Straumēni. Tur ir daudz patiesības par sadzīvi.

No kā mantojāt amatnieka prasmes – stabuļu taisīšanu un peterņu vīšanu?

Stabulītes pats taisīju, kad gāju ganos, lai gan īsti daudz pašam ganos nav sanācis iet. Vilku gan šajā pusē gandrīz nav bijis. Savukārt par peterņiem – Latgalē pēc kara nebija, kur un par ko nopirkt ziemas apavus, un latgalieši izdomāja šādus auklu apavus. Paps toreiz pina, un man vajadzēja pamēģināt. Nopinu sev, nopinu jaunākajai māsai, un tā arī gājām līdz skolai ziemā.

Cik daudz laika un pacietības jāvelta šādu apavu darināšanai?

Atkarīgs, cik daudz gulēsi! [smejas] Kaut kur nedēļa jāpin. Jo jāsaģatavo pati aukla, jānopin, vēl jāuzliek zole.

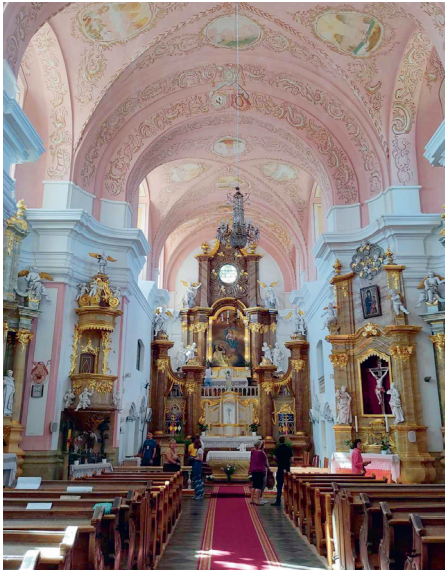
Saļimona pēternes nēsā gan deju kolektīvi, gan kori, tās redzamas arī Viestura Kairiša filmā *Melānijas hronika*, teātra izrādēs, un pāris pieder arī dirigentam Intam Teterovskim.

Evika

Aizbrauc i apsaverīs!

Aizbrauc un apskaties

Trešdienas ekskursanti no pašu redzētā iesaka, ko būtu vērts redzēt Ludzas apkārtnē.



Pasienes baznīca. Ļoti krāšņa! Gan sienās, gan griestos izteikti dominē rozā un baltā krāsa. Viena no skaistākajām sakrālajām un izcilākajām poļu jeb Austrumeiropas baroka stila celtnēm Latgalē un Latvijā.



Ludzas sinagoga. Arhitekts Pēteris Blūms uzsver, ka, restaurējot Ludzas Lielo sinagogu, svarīgi bija turpināt runāt tajā pašā valodā, kā runāja tās 18. gadsimta celtnieki.



Lauku sēta Grunduļi Līdumnieku pagastā. Saimnieks jau trešajā paaudzē audzē baložus, jo to darīja arī viņa vectēvs Tornakalnā. Ļoti saistošs stāstījums gan par hobijs, gan darbu laukos un mīlīgs trušu dārzs.

Divas baznīcas. Malnavas Rožukroņa Dievmātes draudze var lepoties ar divām baznīcām pagalmā – viena celta 18. gadsimtā no koka un iekļauta kultūras vēstures pieminekļu sarakstā, otra – pirms kara sākta, bet pabeigta 2003. gadā.



Svetlanas Lipinskas zirgu sēta. Apmācīti zirgi, kam droši var tuvojies arī bērni, poniji, kas dejo un rāda trikus, aitas un kazas, kuras var pabarot.



Neparastās ēkas. Vai zini, kādēļ Ludzā vecajām mājām daudzas durvis ir iebūvētas uz iekšu? Tas tāpēc, lai lielajā gadatirgū senos laikos būtu jūmts virs galvas un tirgojamā prece nesalītu.



Mežvidu tomāti. Tomātu audzētājs Edgars sagaidīja 3x3 savās mīlu siltumnīcās, kur tomātus audzē ar jaunākajām tehnoloģijām un bez pesticīdiem.

Svētās ģimenes kapela Līdumniekos. Brīnumjauki sienu gleznojumi, kam izmantotas tikai dabas krāsvielas – zeme, smiltis, krīts.



Zilupes dzelzceļa stacija. Uz tilta pār dzelzceļu saieta dalībnieki dziedāja spēka dziesmu, parādot Krievijai, cik esam spēcīgi.



Recepšu ievirzē pazūd rums

Zāļu sieva Līga Reitere šogad metusies uz Latgales ēdienu receptēm – rītā kā ceļas, tā uz ievirzi Mamma receptes prom. Tur paēd, bet tad dodas pusdienās, kur atkal jāēd. Lūk, cik gardi ventīņu Līga stāsta, kas vakar darīts ievirzē – kā cepa alus maizi un gatavoja pārļu grūbu desertu.

“Jēm gaišus miltus, tumšus miltus, jēm biški cukuru, biški sāli, bet pati svarīgākā sastāvdaļa pie to maiz bij alus,” atceras Līga. “Var jemt vien butel gaiš oter tumš āl, bet gluž div butel tai receptē neiet iekšā, kāds špilkumiņš atliek. Tu zin, priekš ko tas ir? Mīklai jābūt tādai, kas līp pie rokam klāt. Gadijienā, ja tie milt uzņem pa daudz to slapnum, piešauj vel alu klāt. Vai arī, kad tā maiz nāks no krāsn ārā, lai ir, ar nodzēst to kārstum, kad pirmo kumasiņ kodīs. Mīkl mīc tikai vīrieš cilēk ar kārtīg duk. Mīcot nāk augšā alus – viš no to smārž jau biški iereibs un palek lustīgs, mīc ar tād špēg un erk, ka prieks! Ko tās sievas! Tās tak būs tik ātri vien apšņāktas no to smarž, ka līdz maizei var nenonākt.

Kamēr maiz krāsnī, pa to laik mēs uztaisīj pārļ grūb biezputr. Jēm vien pak grūbs, ielēj vien krūziņ kārst ūden, piec minūt pavārij un tad piespēr klāt skāb sūl. Mēs jēm ābol sūl, var arī kouč kādu citu jemt – varbūt upeņ, varbūt dzērven vai rabarber. Jādomā arīdzan par to, kādā krāsā tā biezputr galā ir, lai nav tā, ka dūša atņemmas, tikai virsū skatoties. Un tad uzbriedin rozīns, kaltēts dzērvens un aizjūrs aprikozs. Tās vaidzēj briedināt rumā, bet tas rums mums bija jau nozūds. Es nezin, kur! Vaidzēj tikai 50 g, bet mēs te tik ilgi jēmas gar dīv butel āls maiz, ka neviens to rūm nav ne redzējis, ne saods, ne arī atceras, kur ir bijis, kur stāvējis, nu vel dzērs! Bij pazūds. Tāpēc mēs applucināj rozīns ar kārst ūden, un tā ruma smak bij jāpiedomā klāt. Tad lēni maisa un briedina, kamēr slapnums ir izgarojis vai arīdzan uzsūcies. Kas ir, tas ir, to ari eidīs. Pa virs nāks biez kārt putots krejams. To nu varēs ēst karjotēm, līdz dūša atņemmas.”

☺☺☺

Mamma saka pusauga dēlam: “Es šovakar būšu trīs vietās, tikai nezinu, vai visās vienlaikus.”

☺☺☺

Ansis pusdienu laikā paspēj pilnīgi visu.

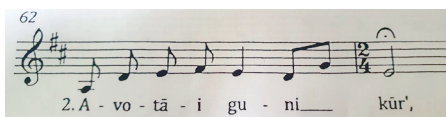


☺☺☺

Lauris Cekuls Austrālijas bērniem sastāstījis, ka iecienītākais ēdiens Latvijā ir odi majonēzē.

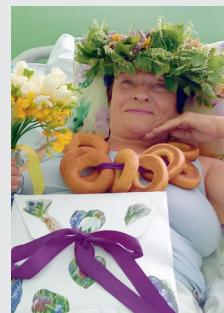
☺☺☺

Dziedāšanas ievirzē jāmācās kaut kādi dīvaini teksti: “A, vo! Tā i!”



Dzeltenā Kleopatra

Paldies, paldies, paldies par veselu ezeru mīlestības, ko saņemmu no Jums kā atspirdzinājumu un uzmundrinājumu! Kamēr izlasīšu un apmīļošu katru Jūsu vēstulīti, ilgi gaidītā operācijas diena būs klāt! Nav labuma bez ļaunuma – kā vēl var saņemt tik daudz mīlestības! Mīlu, mīlu, mīlu jūs visus!



☺☺☺



Pēc teātra izrādes, pustumsā nākot atpakaļ uz skolu cauri parkam, mamma saka: “Skaties, dēliņ, cik skaists mīlētāju soliņš!”. Uz ko atskan nīgra atbilde: “Baisi, tiešām baisas radības!”

Saruna ar Indriķi Ilo Krūmiņu



Vineta: Man ir ekskluzīva iespēja intervēt cilvēku, par kuru es fanoju kopš pagājušā gada Mālpils 3x3. Indriķis nesenajā vārdadienā ir saņēmis brīnišķīgu dāvanu, kura izskatās kā akmens, bet ne viss ir tā, kā izskatās. Indriķi, kas tas ir, ko tu tur turi?

Indriķis: Bēbi!

Vineta: Kā tu tiki pie bēbja?

Indriķis: Atradu garā zālē.

Vineta: Pastāsti kaut ko vairāk par savu bēbi!

Indriķis: Es viņu atradu tikai šodien.

Vineta: Varbūt viņš jāliek atrasto mantu kastē, jo kādam ir pazudis?

Indriķis: Nē, tas ir mans bēbis!

Vineta: Tas tiešām ir īsts bēbis, bet kā tu zini, ka tavš?

Indriķis: Tādēļ, ka es viņu redzēju filmā.

Vineta: Bēbis ir puika vai meitene?

Indriķis: Abi!

Vineta: Tie ir dvīņi?

Indriķis: Mhm. Puika un meitene. Pūsis ir istabiņā, tētis teica, lai es parādu meitenīti visiem. Meitenītei vārds ir Madara, bet puisim Madars.

Vineta: Saprātu. Un kad varēs redzēt puiku?

Indriķis: Tad, kad atbrauksiet pie manis uz Medemciem. Viņš sver 20 gramus, viņš tikai šodien piedzima zālē.

Vineta: Kas tad viņu tur Medemciemā pieskata?

Indriķis: Es.

Vineta: Bet tu taču esi šeit!

Indriķis: Nu, es, es... Man vajag visur skriet!

Vineta

Zaglis

Ceturtdienas zaglī uzvarēja Larss Liberts un Elīza Auziņa.



Redakcijas kontakti

Rūžepu kopj, baro, laista un pieskata Lolita Lūse, Tina Sidoroviča, Evika Muizniece, Līga Andersone un Madara Kalniņa.

Ja ko redzi vai dzirdi, nāc klāt, rausti aiz piedurknes vai ziņo: Lolita 20245436, lolita.luse@inbox.lv